

॥ १९ ॥ वेदांतनिष्ठस्य वृत्तिरतिष्ठजेतेत्युत्तरेणान्वयः चतुर्थार्थेष्वष्टौ ॥ २० ॥ यदिति ब्राह्मणो यदिदुद्रयाद्विकर्मकरोति हि राज्ञस्तत्पापमित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ इति अनुशासनपर्वणिने

कल्मषं गुरुशुश्रूषां हि तिमानीमहदशः ॥ अपुत्रतां च यः पुत्रा अवर्त्तिदशधेनवः ॥ १९ ॥ वेदांतनिष्ठस्य बहुश्रुतस्य प्रज्ञानदमस्य जितेंद्रियस्य ॥ शिष्टस्य दांतस्य यतस्य चैव भूतेषु नित्यं प्रियवादिनश्च ॥ २० ॥ यः क्षुद्रया हन विकर्मकुर्यान्मृदुश्च शतौ ह्यजायाति सृजेत तस्मै यस्तुल्यशीलश्च स पुत्रदा रः ॥ २१ ॥ शुभपात्रे ये गुणा गोप्रदाने तावान्दोषो ब्राह्मणस्वापहारो दाराश्चैषां दूरतो वर्जनीयाः ॥ २२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मगोदानमा० एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ भीष्म उवाच अत्रैव कीर्त्यते सद्भिर्ब्राह्मणस्वाभिर्मर्शणे ॥ नृगेण सुमहत्कच्छ्रं यदवाप्तं कुरुद्वह ॥ १ ॥ निविशंत्यां पुरा पार्थ द्वावत्यामिति श्रुतिः ॥ अदृश्यत महाकूपस्थेण वीरुत्समावृतः ॥ २ ॥ प्रयत्नं तत्र कुर्वाणास्तस्मात्कूपाज्जलार्थिनः ॥ श्रमेण महता युक्तास्मिंस्तोये सुसंवृते ॥ ३ ॥ ददृशुस्ते महाकायं कृकलासमवस्थितं ॥ तस्य चोद्भरणे यत्नमकुर्वन्ते सहस्रशः ॥ ४ ॥ प्रग्रहैश्चर्मपटैश्च तं बध्वा पर्वतोपमं ॥ नाशकुर्वन्समुद्भूतं तोजम्मुर्जनार्दनं ॥ ५ ॥ खमावत्यो दपानस्य कृकलासः स्थितो महान् ॥ तस्य नास्ति समुद्भूतं त्येतत्कृष्णेन्यवेदयन् ॥ ६ ॥ सर्वासु देवेन समुत्थृतश्च पृष्ठश्च कार्यानि जगाद राजा ॥ नृगस्तदात्मानमथोन्यवेदयत् पुरा तनयज्ञसहस्रयाजिनं ॥ ७ ॥ तथा ब्रुवाणं तु तमाहमाधवः शुभं त्वया कर्म कृतं न पापकं ॥ कथं भवान्दुर्गतिमीदृशं गतो नरेन्द्र तद्वृत्तिं किमेतदीदृशं ॥ ८ ॥ शतं सहस्राणि गवां शतं पुनः शतान्यष्टशतायुता नि ॥ त्वया पुरा दत्तमितीह शुश्रूषमनृप हि जेभ्यः क्व नु तद्गतं तव ॥ ९ ॥ नृगस्ततो ब्रवीत्कृष्णं ब्राह्मणस्याग्निहोत्रिणः ॥ प्रोषितस्य परिश्रष्टा गौरकाममगोधने ॥ १० ॥ गवां सहस्रे संख्याता तदा सापशुपैर्मम ॥ सा ब्राह्मणाय मे दत्ता प्रेत्यार्थमभिकांक्षता ॥ ११ ॥ अपश्यत्यरि मार्गं श्वतां गां परगृहे द्विजः ॥ ममेयमिति चोवाच ब्राह्मणो यस्य सा भवत् ॥ १२ ॥ तावुभौ समनुप्राप्तौ विवदं तौ भृशज्वरौ ॥ भवान्दाता भवान्तेत्यथ तौ मामवोचतां ॥ १३ ॥ शतेन शतं संख्येन गवां विनिमयेन वै ॥ या चे प्रतिगृहीतारं स तु मामब्रवीदिदं ॥ १४ ॥ देशकालोपसंपन्ना दोग्धीशं तातिवत्सला ॥ स्वादुक्षीरप्रदाय न्याममनित्यं निवेशने ॥ १५ ॥ कृशं च भरते सागौर्मम पुत्रमपस्तनम् ॥ न सा शक्यामया दातुमित्युक्त्वा स जगाम ह ॥ १६ ॥ लंकंठीये भारतभावदीपे एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७३ ॥ अत्रैवेति ॥ १ ॥ २ ॥ जलार्थिनः तस्मिन्कृकलासं ददृशुरित्यपि मेणान्वयः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥